

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: **Martina Pechová**

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro 2. st. ZŠ**

Datum odevzdání posudku:

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. Marie Beníčková, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Muzikoterapie z pohledu specifických poruch učení a chování

Diplomantka Martina Pechová předložila diplomovou práci s názvem Muzikoterapie z pohledu specifických poruch učení a chování. Diplomová práce je obsáhlá (včetně příloh čítá 129 stran) a je rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část se věnuje muzikoterapii – teoretickému vymezení, exkurzu do dějin muzikoterapie, hudebním nástrojům i muzikoterapeutickým směrům a technikám. Následují kapitoly věnované specifickým poruchám učení a chování – etiologie a typy SPU, smyslové vnímání a další poruchy. Praktická část je věnována muzikoterapeutickým cvičením, které vymyslela sama diplomantka a jejich realizovatelnost ověřila přímo při práci s dětmi v základní škole praktické. Práce je doplněna bohatou fotodokumentací a materiály získanými v pedagogicko – psychologické poradně.

Předložená diplomová práce je svým zaměřením interdisciplinární. Propojení muzikologie, speciální pedagogiky, muzikoterapie, českého jazyka a dalších souvisejících disciplín je velmi dobrým spojením v rámci studijní kombinace diplomantky – český jazyk a hudební výchova. Autorka se nepouští do složitých vědeckých výzkumů, ale nabízí laické i odborné veřejnosti cyklus vlastních muzikoterapeutických cvičení, které mohou být inspirativní pro práci v různých typech škol i školských zařízeních. Právě skutečnost, že diplomantka přistoupila k této práci na základě vlastní invence a tvořivosti, je jedním z kritérií pro mé kladné hodnocení praktické části diplomové práce. Práce s materiály z pedagogicko – psychologické poradny, spolupráce s pedagožkou, která vytypované děti učí, odkazuje k zodpovědného přístupu Martiny Pechové ke zvolenému tématu. Daný cyklus muzikoterapeutických cvičení Martina Pechová nejen vymyslela a sestavila dle zvolených terapeutických cílů, ale následně se pokusila i ověřit možnosti jejich praktického využití. Při čtení uvedené práce mě však napadá otázka, proč diplomantka vzhledem ke svému studijnímu zaměření nevolila základní školu, ale zvolila přímo školu praktickou, která vyžaduje pro práci s dětmi specifický přístup. Dané téma pak získává jiné rozměry, než by tomu bylo u dětí ze základní školy, u nichž byly diagnostikovány specifické poruchy učení, popř. chování. Právě ověření daných muzikoterapeutických cvičení v běžném edukačním procesu v základní škole, popř. doplněné o porovnání uplatnění a dopadu cvičení u dětí se specifickými potřebami ve škole praktické, by celé práci mohlo dodat větší transparentnost a potvrdilo by, či vyvrátilo využití daných cvičení alespoň ve dvou specifických prostředích. Volba školy praktické, navíc s pozorováním a hodnocením realizace cyklu muzikoterapeutických cvičení pouze u

dvou dětí, nepovažuji jako vzorek transparentní a přesvědčivý v kontextu předmětu a cíle dané práce. Ačkoli byla diplomantka vedoucí práce upozorněna na daná specifika a byla ji doporučena k ověřování svých vlastních cvičení základní škola běžného typu se zařazením alespoň experimentálního šetření nejméně s 15- ti žáky, zvolila diplomantka školu praktickou a do pozorování zařadila pouze dva žáky. Na druhé straně autorka prokázala velmi dobrou práci s literaturou, v textu nechybí citace, bohatý poznámkový aparát i srovnávací odkazy na další literaturu související s danou tematikou. Přesto bych upozornila na nelogické uvedení autismu do kapitoly 2.4 Poruchy řeči (str. 51).

V práci je operováno s pojmy speciální pedagogiky, muzikoterapie, ale logickou spojnici mezi muzikoterapií a speciální pedagogikou je hudba, respektive muzikologie (např. vymezení pojmů amúzie, percepce, hudební výrazové prostředky, popř. alespoň zmínka o důležitosti hudební psychologie, dosavadních výzkumech na hudebním poli, role rozvoje dětské hudební tvořivosti a hudebnosti všeobecně, práce s dětmi hudebně nerozvinutými atd.), což bych vzhledem k zaměření diplomantky jako studentce hudební výchovy– předpokládala, leč v dané práci tato tematika chybí. Oproti tomu autorka věnuje podstatnou část diplomové práce složitým terminologickým vymezením z oblasti speciální pedagogiky, kde jde o pouhou kompletaci literatury, která jakoby „klouže po povrchu“ a z hlediska nových pohledů v dané oblasti nepřináší nic nového.

Diplomovou práci Martiny Pechové hodnotím z komplexního pohledu jako velmi přínosnou zejména z výše uvedených důvodů – sestavení vlastních muzikoterapeutických cvičení jako možný inspirační zdroj pro ty, kteří s muzikoterapií pracují, popř. se o tento obor zajímají. Zejména praktická část může být výzvou pro další muzikoterapeuty, kteří mohou daný cyklus muzikoterapeutických cvičení zvolit jako podklad vědeckého výzkumu v dané oblasti u žáků různých věkových skupin i rozdílných typů škol.

Diplomovou práci Martiny Pechové doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: výborně

Marie Beníčková, v.r.

podpis vedoucího diplomové práce

V Olomouci dne 18.5.2009

